

eller med det; det er et Standpunkt; men han kan ikke sige, at han altid først skal spørge Vælgerne om det.

En anden Sag er, at vi ikke ved Tvang lige straks kunne indføre en saadan Foranstaltning, men at vi maa lade det gaa frivilligt en Tid. Men der er jo visse Ting, som ikke egne sig til at ordnes ad Frivillighedens Vej, og dette her er jo heller ikke nogen større Historie. Jeg indrømmer, at det er ikke noget, som kan stilles ved Siden af Reformationens Indførelse eller den Slags, men lignelsesvis kan en saadan Sammenstilling dog godt bruges. Og der er jo en Mængde andre ny Tanker og ny Ting, som Folk have været imod, men som Hørerne og Fremskridtsmændene — og til dem skulde dog det ærede Medlem for Assens ogsaa høre — have været for og derfor have løftet Befolkningen op til at se, at det var korrekt og rigtigt. Men altid at staa og spekulere i og appellere til, hvad gamle Folk, som ikke ville være med, mene, skal man ikke, det er ikke den Vej, vi skulle gaa.

N. Andersen: Det gør mig ondt, at jeg maa gribe forstyrrende ind i den interessante Samtale, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) fører med adskillige andre ærede Medlemmer. Jeg skal i alt Fald ikke have det mindste imod, at den tages op igen, naar jeg har sagt det Par Ord, jeg vil sige. Men jeg vil gerne bede om Lov til at sige blot to Ord om denne ret vigtige Sag.

Jeg tvivler naturligvis ikke om, at dette høje Ting i alt væsentligt er enigt om, at det nu er Tiden til at indføre det metriske System her i Landet, og jeg skulde derfor ikke af den Grund have ønsket Ordet. Hvorfor jeg har forlangt Ordet, er ganske simpelt, fordi jeg har levet nogle Aar i Sverige, da de der gik over til det metriske System, og jeg havde da en levende Fornemmelse af, at der den Gang der var almindelig Misfornøjelse med, at det ikke blev indført med en langt kortere Tidsfrist, indenfor en langt kortere Periode. Det var vist nok 3 Aar. I Anledning deraf vil jeg meget tilraade det Udvalg, der rimeligvis vil blive nedsat om Sagen, at tage under Overvejelse endnu en Gang, om ikke de Tidsfrister, som ere indsatte i § 7, ere meget for lange. Det er min Overbevisning, at det vil gaa her, som det næsten altid gaar, at skal man ind paa noget, som er mindre behageligt, skal man helst gøre Pinen saa kort som

mulig, og det er min Overbevisning, at Befolkningen bag efter vil være os taknemmelig for, at vi gøre Overgangsperioden saa kort som mulig. Jeg vil derfor gerne anbefale saavel til den højtærede Minister som til Udvalget at tage under Overvejelse nok en Gang, om ikke den Overgangsperiode, som er foreslaaet i § 7, i ret væsentlig Grad bør indskrænkes.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Jeg kunde blot have Lyst til at sige til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at jeg tror, at hans Teori om, at man ikke kan støtte en Agitation for en Sag, som Befolkningen ikke har godkendt, er farlig, navnlig hvis det ærede Medlem vil tage Hensyn til den Stand, som han selv i meget høj Grad er Talsmand for, nemlig den danske Bondestand. Det er dog et Spørgsmaal, om den danske Bondestand, da Stavnbaandet skulde løses, ved en almindelig Afstemning vilde være gaaet ind paa denne Reform. Langt snarere tror jeg, at man kunde gaa ud fra, at den havde været en Modstander deraf. Det har altid plejet at gaa saaledes, at naar man anbefaler en Reform, som skal være til almen Nytte, skal Befolkningen først opdrages dertil, inden den godkender den. Og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem for Assens vil staa paa det Standpunkt, at han siger: Jeg godkender kun, hvad Befolkningen paa Forhaand mener er rigtigt; jeg vover ikke at agitere for noget andet. Det ærede Medlem har ikke blot den Opgave at være Befolkningens Repræsentant, men ogsaa at være dens Opdrager, Lærer og Leder, og vi bør bringe Befolkningen Forstaaelse af, hvad der er rigtigt.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Det ærede Medlem maa fuldstændig have misforstaaet mig, hvis han tror, at jeg mener, at man ikke bør agitere for en Sag, som Befolkningens Flertal er imod. Selvfølgelig maa man det, og det har jeg ogsaa ofte gjort. Men et er Agitation for en Sag, selv om Befolkningen er imod den, et andet er ved Lov at ville paaoktroyere et Flertal af Befolkningen en Sag, naar dette paa en given Tid er imod Sagen. Jeg fraaader